

| ZAPROSZENIE:
MIĘDZYNARODOWE SYMPOZJUM BADAWCZE
„Hommage à Jan Buck” – lubuskie i dolnośląskie konteksty: geografia, historia i sztuka
| 2.02.2024 r., Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze, al. Niepodległości 15, 65-048 Zielona Góra

Organizatorzy i Partnerzy:

Instytut Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego
Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze
Muzeum Serbołużyckie, Budziszyn
Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego
Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli w Zielonej Górze

Kierownictwo naukowe projektu badawczo-wystawienniczego „Hommage à Jan Buck” oraz sympozjum i moderacja:
dr Lidia Gluchowska, Instytut Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego

Szanowni Państwo

serdecznie zapraszamy na międzynarodowe sympozjum badawcze organizowane w ramach projektu naukowo-wystawienniczego „Hommage à Jan Buck” (2022–2025) zainicjowanego przez Instytut Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego pod kierownictwem naukowym dr Lidii Gluchowskiej. Odbędzie się ono z okazji 100. rocznicy urodzin Jana Buka/Bucka (1922–2019), który uchodzi za najwybitniejszego artystę serbołużyckiego, gdyż wyprowadził sztukę swej nacji z wąskiej sfery ekskluzywnego folkloryzmu, w której tkwiła z oporu przeciw asymilacji z dominującą kulturą niemiecką, otwierając jej drogę ku europejskiemu modernizmowi. Dokonania Jana Buka/Bucka są symbolem tożsamości Serbołużyczan, dziś zamieszkujących część terenów Brandenburgii i Saksonii, a dawniej także obszary przynależące do obecnych polskich województw lubuskiego i dolnośląskiego.

Sympozjum z udziałem historyków i historyków sztuki z Łużyc i z Polski, a także pasjonatów problematyki serbołużyckiej i świadków z epoki, w tym artystów, którzy przyjaźnili się z Janem Bukiem/Buckiem, ma bardzo istotne znaczenie dla przypomnienia przeszłości i zaakcentowania dynamiki współczesnych polsko-serbołużyckich kontaktów kulturalnych w transgranicznym regionie po obu stronach Odry i Nysy Łużyckiej. Wielogłosowa i interdyscyplinarna debata uświadomić ma zebranym wiele słabo znanych faktów dotyczących dziejów, geografii politycznej oraz kultury rdzennych zachodniosłowiańskich mieszkańców tych terenów, a także dać wgląd w sztukę serbołużycką i najnowszą twórczość plastyczną pracowników Instytutu Sztuk Wizualnych w Zielonej Górze powstającą w ramach projektu „Hommage à Jan Buck”.

Program adresowany jest nie tylko do specjalistów omawianych dziedzin nauki oraz miłośników sztuki i artystów, lecz również do studentów, doktorantów i działaczy regionalnych. Gorąco zapraszamy również nauczycieli przedmiotów historia, wiedza o społeczeństwie, język polski oraz historia i teraźniejszość, a także geografia i plastyka do przybycia wraz ze szczególnie zainteresowanymi uczniami, gdyż tematyka sympozjum ma wielorakie odniesienia do treści podstawy programowej w szkole średniej.

Szczególną atrakcją będą pokaz oryginalnego stroju serbołużyckiego z terenów Wschodnich Dolnych Łużyc/z okolic Lubska oraz występ zespołu wokalnego MANADA, który wykona dolno- i górnołużyckie piosenki ludowe, pozwalając wsłuchać się w brzmienie pokrewnych polszczyźnie języków zachodniosłowiańskich sąsiadów. Odbędzie się on w ramach podwójnego wernisazu wystaw „Wszystko jest pejzażem. Serbołużycki malarz Jan Buck” oraz „Hommage à Jan Buck (IV): WSZĘDZIE – NIGDZIE – DOM”, który zwieńczy całe wydarzenie.

Patronaty nad projektem „Hommage à Jan Buck” objęli:

Premier Wolnego Kraju Saksonia – Michael Kretschmer
Premier Kraju Związkowego Brandenburgia – dr Dietmar Woidke
Konsul Generalny Republiki Federalnej Niemiec we Wrocławiu – Martin Kremer
Marszałek Województwa Dolnośląskiego – Cezary Przybylski
Marszałek Województwa Lubuskiego – Marcin Jabłoński
Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego – prof. dr habil. Wojciech Strzyżewski
Rektor Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu – prof. Wojciech Pukocz

Zgłoszenia prosimy wysyłać najpóźniej do 25.01.2024 r. na adres l.gluchowska@isw.uz.zgora.pl

Cieszymy się bardzo na Państwa przybycie!

Dyrektorka Instytutu Sztuk
Wizualnych Uniwersytetu
Zielonogórskiego

Prof. Paulina Komorowska-Birger

Dyrektor Muzeum
Ziemi Lubuskiej

Leszek Kania

Marszałek Województwa
Lubuskiego

Marcin Jabłoński

Dyrektorka Muzeum
Serbołużyckiego w Budziszynie

Christina Boguszowa/Bogusz

I MIĘDZYNARODOWE SYMPOZJUM BADAWCZE

„Hommage à Jan Buck” – lubuskie i dolnośląskie konteksty: geografia, historia i sztuka

| 2.02.2024 r., Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze, al. Niepodległości 15, 65-048 Zielona Góra

Organizatorzy i Partnerzy:

Instytut Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego
Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze

Muzeum Serbołużyckie, Budziszyn

Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego

Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli w Zielonej Górze

Kierownictwo naukowe projektu badawczo-wystawienniczego „Hommage à Jan Buck” oraz sympozjum i moderatorka:

dr Lidia Gluchowska, Instytut Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego

2.02.2024 r., godz. 13.30 –16.30, Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze, sala witrażowa

13.30–14.00 Powitanie

- Dyrektor Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze – Leszek Kania
- Konsul Generalny Niemiec we Wrocławiu – Martin Kremer
- Dyrektorka Biura Saksonii we Wrocławiu – Anna Leniart
- Członek Zarządu Województwa Lubuskiego – Tadeusz Jędrzejczak
- Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego – dr. hab. Wojciech Strzyżewski, prof. UZ
- Pełnomocniczka ds. Serbołużyczan Miasta Chociebuż – Anna Kosacojc-Koselowa/Kossatz-Kosel
- Dyrektorka Muzeum Serbołużyckiego w Budziszynie – Christina Boguszowa/Bogusz
- Dyrektorka Ośrodka Doskonalenia Nauczycieli w Zielonej Górze – Marzena Pulik-Sowińska

14.00–16.30 Obrady plenarne

1. dr Lidia Gluchowska, Instytut Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego
Hommage à Jan Buck – ku decentralizacji kanonu historii sztuki
2. dr Pěťš Šurman/Peter Schurmann, Instytut Serbołużycki, Chociebuż
Relacje serbołużycko-polskie wobec zmieniających się podziałów granicznych
3. prof. Tomasz Jaworski, Instytut Historii Uniwersytetu Zielonogórskiego, prezes Towarzystwa Studiów Łużyckich
O polskiej sorabistyce oraz dziejach i dorobku Towarzystwa Studiów Łużyckich w Zielonej Górze (1992–2017)
4. dr Tomasz Fetzki, Instytut Pedagogiki Uniwersytetu Zielonogórskiego
Ślady kultury serbołużyckiej w Lubuskiem i Dolnośląskiem – impresje pasjonata

Przerwa na kawę

5. dr Agnieszka Łachowska, Zespół Szkół Technicznych i Ogólnokształcących w Głogowie
Pragmatyzm mikrostruktur społecznych Serbołużyczan – troska o tożsamość, kulturę materialną i stroje ludowe.
Analiza w oparciu o tradycyjne wzornictwo we wschodniej części Dolnych Łużyc
6. dr Karolina Zychowicz, Instytut Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego/
Instytut Historii Sztuki Uniwersytetu Wrocławskiego
Jan Buk/Buck a ruch plenerowy w Polsce

Debata: Świadkowie z epoki o relacjach polsko-serbołużyckich i Janie Buku/Bucku

7. Piotr Gaglik, Towarzystwo Polsko-Serbołużyckie, Oddział Dolnośląski we Wrocławiu
Moje półwiecze z Łużyczanami
8. Pěťr Buk/Peter Buck, syn artysty
Mój ojciec Jan Buk/Buck i jego kontakty z polską sceną artystyczną
9. Lubuscy artyści wizualni o Plenerach Energetycznych, wystawach na Łużycach i przyjaźni z Janem Bukiem/Buckiem
– Adam Bagiński
– Henryk Krakowiak
– Grażyna Michalak-Bazylewicz

17.00–19.00 Podwójny wernisaż wystaw

„Wszystko jest pejzażem. Serbołużycki malarz Jan Buck” oraz „Hommage à Jan Buck (IV): WSZĘDZIE – NIGDZIE – DOM”

17.00–17.15 Oprawa muzyczna – występ zespołu MAMADA, pieśni górno- i dolnołużyckie (cz. I)

17.15–17.45 Wprowadzenie:

- Leszek Kania – dyrektor Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze
- dr Lidia Gluchowska – kierowniczka projektu „Hommage à Jan Buck”, Instytut Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego
- Christina Boguszowa/Bogusz – kierowniczka cyklu wystaw „Wszystko jest pejzażem. Serbołużycki malarz Jan Buck”, dyrektorka Muzeum Serbołużyckiego w Budziszynie
- dr hab. Radosław Czarkowski, prof. UZ – kurator wystawy „Hommage à Jan Buck (IV): WSZĘDZIE – NIGDZIE – DOM”, Instytut Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego

17.45–18.00 Oprawa muzyczna – występ zespołu MAMADA, pieśni górno- i dolnołużyckie (cz. II)

HOMMAGE À JAN BUCK, 2022–2025

Projekt badawczo-wystawienniczy Instytutu Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego

Twórczość bodaj najważniejszego serbołużyckiego artysty XX wieku, Jana Buka/Bucka (1922–2019), który radykalnie przełamał ekskluzywny folklorystyczny paradygmat lokalnej sztuki i utorował jej drogę ku europejskiemu modernizmowi, jest wciąż zbyt mało znana na wschód od polsko-niemieckiej granicy. Stało się to, jeszcze podczas przygotowywań publikacji *Wszystko jest pejzażem. Serbołużycki malarz Jan Buck* i serii wystaw o tym samym tytule z okazji 100. rocznicy urodzin artysty, punktem wyjścia dla projektu *Hommage à Jan Buck (2022–2025)*. Został on zainicjowany w Instytucie Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego i składa się z serii sympozycji badawczych i forów naukowych oraz wystaw sztuki współczesnej, które odbywają się równoległe z retrospektywą Jana Bucka w Niemczech – na Łużycach oraz w Polsce – we Wrocławiu i Zielonej Górze. Ze sceną artystyczną w tych dwóch miast utrzymywał on bowiem szczególnie bliski kontakt.

Projekt *Hommage à Jan Buck* wnosi istotny wkład w międzynarodowe badania mające na celu rewizję tradycyjnej hierarchicznej geografii kulturowej i decentralizację kanonu historii sztuki. Odnosi się również – zwłaszcza w swojej części artystycznej – do kultur pamięci związanych z procesami migracji i przesiedleń, a także do pytań o status mniejszości narodowych w kontekście lokalnym i globalnym. W zakresie horyzontalnej historii sztuki projekt zorientowany jest na wnikliwsze przebadanie i wzmocnienie wymiany kulturowej między „peryferiami” po obu stronach granicy polsko-niemieckiej oraz zrozumienie fenomenu transgranicznego regionu Łużyce.

Dotychczas w ramach projektu zorganizowano cztery konferencje naukowe w Budziszynie, Chociebużu i Wrocławiu, skupiające się z jednej strony na życiu i twórczości Jana Buka/Bucka jako symbolu serbołużyckiej tożsamości, a z drugiej na dynamice polsko-niemieckich i serbołużycko-polskich interakcji kulturowych.

Ponadto do tej pory zrealizowano pięć wystaw towarzyszących z pracami polskich, serbołużyckich i niemieckich artystów – *Hommage à Jan Buck (I): Żyliśmy jutro* w muzeum – Energijowa fabrika Hórnikocy/Energiefabrik Knappenrode oraz *Hommage à Jan Buck (II): Widzieliśmy miejsce i Po węglu... Twarze i krajobrazy Łużyc* w Starej Fabryce Płótna Żaglowego w Chociebużu, a także *Hommage à Jan Buck (III): Oswojeni* w Arsenale Miejskim oraz *Hommage à Jan Buck (III): Tomasz Mielech. Śladami pamięci* w Biurze Wolnego Państwa Saksonii we Wrocławiu.

Różnorodność reprezentowanych na nich technik nawiązuje do interdyscyplinarnego charakteru twórczości Jana Buka/Bucka. Pod względem treści odzwierciedlają jego doświadczenia – miejsca, do których podróżował, jego twórczą wymianę z Polską, jego uznanie dla lokalnej tożsamości i środowiska oraz jego doświadczenie ucisku i prześladowań przez systemy totalitarne.

Niektóre z prezentowanych prac odnoszą się bezpośrednio do wypowiedzi Jana Buka/Bucka na temat sztuki i tematów, które eksplorował w swoim malarstwie, takich jak fascynacja odkrywaniem kosmosu i światłem miejsc, które odkrywał podczas swoich licznych podróży artystycznych. Ważnym punktem odniesienia jest również krajobraz i materialne dziedzictwo kulturowe transgranicznego regionu Łużyce, którego część należy dziś do polskich województw lubuskiego i dolnośląskiego.

Monumentalny projekt *Hommage à Jan Buck* – pionierski w dziedzinie polsko-serbołużycko-niemieckiej historii sztuki współczesnej – zostanie zakończony w styczniu 2025 roku w Złym Komorowie/Senftenbergu i podsumowany serią publikacji i filmów.

Dr Lidia Głuchowska

**Kierowniczka naukowa projektu *Hommage à Jan Buck*
Instytut Sztuk Wizualnych, Uniwersytet Zielonogórski**

MIĘDZYKRAJOWE SYMPOZJUM BADAWCZE

„Hommage à Jan Buck – lubuskie i dolnośląskie konteksty: geografia, historia i sztuka”

| 2.02.2024 r., Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze, al. Niepodległości 15, 65-048 Zielona Góra

Odniesienia do treści podstawy programowej kształcenia ogólnego w szkole ponadpodstawowej/średniej z przedmiotów historia, język polski, wiedza o społeczeństwie, historiai terażniejszość oraz geografia i plastyka

Historia w korelacji z językiem polskim

Nauka historii poszerza horyzonty i uczy rozumieć otaczający świat. Jest podróżą przez dzieje innych ludzi i narodów oraz mniejszości etnicznych. Kształtowanie szacunku dla dziedzictwa narodowego oraz regionalnego, w tym wyrabianie poczucia troski o pamiątki i zabytki historyczne, kultura, kwestie społeczne stanowią treść istotnej części zapisów w podstawie programowej nauczania historii. Rozbudzanie zainteresowania własną przeszłością oraz historią lokalną i regionalną – ugruntowuje potrzebę poznawania minionych dziejów dla rozumienia współczesnych mechanizmów społecznych i kulturowych. Dzięki temu uczeń dostrzeże różne perspektywy badawcze, związane na przykład z dziedzictwem kulturowym Górnych i Dolnych Łużyc. Te regiony historyczne są dziś częścią zachodniej Polski i leżą w granicach województwa lubuskiego oraz dolnośląskiego, w ramach Ziem Odzyskanych (Zachodnich) po 1945 roku. Polscy badacze nadali temu obszarowi nazwę Wschodnie Łużyce. Ważne jest więc, aby propagować i upowszechniać wiedzę na temat sorabistyki i Serbołużyczan, tkwiących od wieków w specyficznej sytuacji geopolitycznej, związanej z „dryfowaniem w germańskim morzu”. Tematy zwarte w podręcznikach do historii dla 4-letniego liceum i 5-letniego technikum odnoszą się do powyższych założeń.

Przykłady: temat *Państwo Mieszka I i Bolesława Chrobrego*, jest związany z wojnami Bolesława Chrobrego oraz zajęciem przez niego należących do Cesarstwa Milska, Łużyc i Miśni w 1002 r. Stało się to początkiem długotrwałych wojen polsko-niemieckich prowadzonych w latach 1003–1018, które zakończył pokój w Budziszynie (górnoluż. *Budyšin*, dłuż. *Budyšin* – stolica Górnych Łużyc), na mocy którego Bolesław Chrobry utrzymał we władaniu polskim Milsko i Łużyce, jako niezależny władca. Należy podkreślić, iż mieszkańcami Łużyc od wieków byli Serbołużyczanie – Słowianie zachodni, posługujący się swojsko brzmiącym dla Polaków językiem dolnołużyckim oraz górnołużyckim. Oba są żywe do dziś i funkcjonują w Niemczech tuż przy naszej zachodniej granicy, gdzie stosowane są dwujęzyczne nazwy miejscowości oraz istnieją szkoły i instytucje łużyckie. Fakty historyczne ściśle korelują z tematem poruszonym na lekcjach języka polskiego *Pochodzenie języka polskiego*, w ramach którego przedstawiany jest podział języka prasłowiańskiego na języki zachodniosłowiańskie, a więc polski, czeski, słowacki, górnołużycki i dolnołużycki.

Koniecznym jest tutaj przywołać również epokę romantyzmu, w czasie której Słowiańszczyzna była obszarem kontaktów zarówno ze słowiańskim „innym”, jak i pobratymczymi kulturami. Otwierano to wrota do nowego współistnienia i braterstwa Słowian, będąc próbą integracji i porozumienia często ponad głosami zaborców oraz akcentowania podmiotowości Słowian wobec Zachodu.

W procesie nauczania chodzi również o przyswojenie sobie przez uczniów prawdy, że jest to dziedzictwo dane i zadane, którego zachowanie i rozwój wymagały w ciągu minionych wieków mądrości i męstwa, wznawianej pracy, a niekiedy najwyższych ofiar.

W tym kontekście należy w toku nauczania przedmiotu zachęcać uczniów do prowadzenia debat oraz pracy nad projektami grupowymi.

Zaleca się organizowanie wycieczek edukacyjnych, np. do instytucji, organizacji i stowarzyszeń oraz udział w projektach edukacyjnych, takich jak np. projekt badawczo-wystawienniczy „Hommage à Jan Buck”. Podczas zielonogórskiego sympozjum organizowanego w ramach jego IV edycji prezentowane będą liczne historyczne i współczesne mapy zachodniej Słowiańszczyzny, pozwalające zrozumieć zmieniającą się geopolityczną strukturę Polski i jej sąsiadów. Na planszach prezentowanych w ramach referatów historyków i historyków sztuki pojawiają się obok opisów w języku polskim także podpisy górno- i dolnołużyckie, co pozwoli nauczycielom i uczniom dostrzec ich podobieństwo do rodzimej mowy. Wielojęzyczny charakter będą miały również podpisy pod pracami na podwójnej wystawie wieńczącej sympozjum, co również pozwoli zwiedzającym uświadomić sobie, iż języki naszych zachodniosłowiańskich sąsiadów żyjących od stuleci pod administracją Niemiec są główną podstawą ich utrzymywanej i pielęgnowanej z uporem tożsamości.

Wiedza o społeczeństwie

Zakres postaw, których kształtowanie zakłada się w podstawie programowej wiedzy o społeczeństwie, dotyczy wielu zachowań prospołecznych i obywatelskich. Jest to szacunek dla godności innych ludzi, dziedzictwa cywilizacyjno-kulturowego, w tym dla odmienności innych kultur, religii oraz systemów wartości. Ponadto ważne jest pogłębianie więzi emocjonalnej ze środowiskiem lokalnym, narodem oraz poszukiwanie prawdy, odwołującej się do aktualnej wiedzy naukowej. Kształtowanie powyższych postaw może stanowić podbudowę dla prospołecznych zachowań, przeciwstawiania się patologiom społecznym, w tym przejawom braku tolerancji i uprzedzenia. Kształcenie to ma także prowadzić do ugruntowania postaw szacunku dla dziedzictwa narodowego i ogólnoswiatowego oraz ciekawości poznawczej, otwartości i tolerancji. Ma ono również sprzyjać aktywności w różnych obszarach życia oraz gotowości do uczestnictwa w kulturze i życiu regionalnym, poprzez udział w różnych projektach edukacyjnych, takich jak np. *Hommage à Jan Buck*. Pozwala to na rozwijanie narzędzi myślowych umożliwiających uczniom obcowanie z kulturą oraz jej zrozumienie. W podstawie programowej zwraca się uwagę na szczególne prawa mniejszości narodowych i etnicznych oraz grup posługujących się językami właściwymi dla określonych regionów oraz pozyskiwanie informacji na temat praw mniejszości w różnych państwach, co dotyczy również Serbołużyczan. Służyć ma to wyjaśnianiu prawidłowości życia społeczno-kulturowego oraz procesów społecznych, w tym etnicznych, we współczesnym świecie. Istotne jest akcentowanie potrzeby zachowania różnorodności kulturowej, znajomości i obecności tradycyjnej obrzędowości dorocznej w kulturze ludowej i współczesnej oraz umiejętność charakteryzowania życia wiejskiej tradycyjnej społeczności. Uczniowie powinni wymieniać najważniejsze postaci z kręgu mniejszości narodowych, etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym. Wiedza o społeczeństwie to przedmiot interdyscyplinarny korzystający z dorobku historii, filozofii (antropologii filozoficznej, etyki), nauk społecznych (socjologii, nauk o polityce, nauk prawnych, nauk o polityce publicznej oraz elementów nauk: o administracji, o mediach, o poznaniu i komunikacji społecznej oraz psychologii) oraz nauk humanistycznych (etnologii i kulturoznawstwa). Odniesienia do nich będą obecne w referatach z różnych dziedzin prezentowanych na sympozjum „Hommage à Jan Buck” z konkretnymi przykładami z zakresu tematów zawartych w podręcznikach do wiedzy o społeczeństwie dla klas 4-letniego liceum i 5-letniego technikum. Korelować one będą z takimi zagadnieniami jak np.: *Polityka regionalna, Polityka kulturalna – kultura i dziedzictwo kulturowe, Euroregiony, Polityka regionalna Unii Europejskiej, Polityka narodowościowa, Mniejszości narodowe i etniczne w Polsce, Migracje na ziemiach polskich (na Ziemi Odzyskane z Kresów Wschodnich)*.

Historia i teraźniejszość

Podstawa programowa przedmiotu historia i teraźniejszość koncentruje się na dziejach współczesnych i stosunkowo niedawnych.

Uczeń poznaje i ma potrafić analizować m.in. powojenną odbudowę kraju, zagospodarowanie i integrację Ziemi Zachodnich i Północnych, co koreluje z tematyką łużycką. Jej znajomość wpisuje się w potrzebę wpajania umiejętności charakteryzowania zmian zachodzących w okresie powojennym w strukturze społeczeństwa polskiego i składzie narodowościowym państwa. Uczeń ma zyskać zdolność wyróżniania wspólnot i grup tworzących się na podstawie podobieństwa pochodzenia, kultury, sposobu życia, interesów i sytuacji ekonomicznej, w tym zarówno narodów, jak i innych formacji społecznych składających się na podstawowe społeczności ludzkie (np. klas i warstw społecznych, grupy zawodowych, wyznaniowych, narodowościowych). W tym kontekście warto zwrócić uwagę m.in. na fakt, iż tak jak dla Polaków w okresie zaborów, tak i dla Serbołużyczan przez całe stulecia, gdy opierali się presji germanizacji to język, kultura i silna religijność były orężem służącym zachowaniu własnej integralności. Zagadnienia te będą podejmowane w ramach sympozjum „Hommage à Jan Buck”, podczas którego nauczyciele i uczniowie będą mogli również dostrzec analogie w postawie Polaków i Serbołużyczan, którzy w czasach komunizmu opierali się kolektywizacji i sekularyzacji, dbając o siłę więzi rodzinnych i ugrupowań lokalnych oraz narodowych. Nauczyciele i uczniowie będą mogli zapoznać się m.in. z konkretnym przykładem wieloletniej regionalnej, transgranicznej inicjatywy badawczej – działalności Towarzystwa Studiów Łużyckich, będącej z jednej strony wyrazem solidarności ze słowiańską mniejszością narodową w Niemczech, z drugiej zaś wyrazem troski o wspólne dziedzictwo kulturowe.

Do powyższych założeń programowych oraz ich adekwatnej egemplifikacji odnoszą się poszczególne rozdziały podręczników do przedmiotu historia i teraźniejszość dla klas 1–2 liceum i technikum. Przykłady: *Świat i Polska w latach 1945–1956*, *Świat i Polska w latach 1991–2001*.

Geografia

Integralną część procesu kształcenia ogólnego winna stanowić geograficzna edukacja regionalna. Nie sposób wyobrazić sobie szkolnej geografii bez lekcji o bliższej bądź dalszej okolicy – o własnym regionie. Najbliższe uczniowi środowisko geograficzne odgrywa szczególną rolę w procesie kształcenia i wychowania, w nim bowiem kształtowane są określone wzorce, poprzez które w dorosłym życiu postrzega on i opisuje świat. Podstawowym celem edukacji regionalnej jest uświadomienie, iż miłość do Ojczyzny rodzi się przede wszystkim poprzez miłość do „małej ojczyzny”, a przywiązanie społeczności lokalnej do zamieszkiwanego terytorium stanowi niezbędny etap kształtowania związku ze zbiorowością i terytorium narodowym oraz, że te dwa zakresy więzi przenikają się i wzmacniają wzajemnie w świadomości człowieka. Edukacja regionalna służy także przygotowaniu ucznia do odpowiedzialnego działania w dorosłym życiu – głównie w jego środowisku lokalnym i we własnym regionie. Udział w sympozjum „Hommage à Jan Buck” może w przekonujący i efektywny sposób przyczynić się do uświadomienia nauczycielom i uczniom specyfiki geografii politycznej i gospodarczej ich najbliższego otoczenia, choćby poprzez wskazanie na transgraniczny charakter zamieszkiwanego przez nich (euro)regionu oraz istniejące na jego terenie od stuleci szlaki handlowe, takie jak np. Via Regia Lusatica (łącząca sześć miast łużyckich, z których dwa znajdują się dziś na terenie zachodniej Polski). Do powyższych założeń programowych i treści odnoszą się tematy zawarte w podręcznikach do geografii dla klas 4-letniego liceum i 5-letniego technikum. Przykłady: *Regiony fizycznogeograficzne Polski (Górne i Dolne Łużyce)*, *Krajobrazy kulturowe*, *Walory turystyczne Polski*.

Plastyka

Celem przedmiotu jest przygotowanie uczniów do statusu odbiorcy dziedzictwa kulturowego, zwłaszcza związanego ze sztukami wizualnymi. Dzięki poznawaniu dzieł architektury i sztuki lokalnej, uczeń może docenić miejsce dziedzictwa narodowego i regionalnego na tle zjawisk w kulturze polskiej i światowej, a także rozwijać wrażliwość estetyczną. Celem jego peregrinacji w poszukiwaniu lokalnych zabytków i twórców może być stworzenie cyklu fotografii, filmu lub prezentacji multimedialnej na temat wybranego twórcy lub kierunku w sztuce, z dbałością o czytelność przekazu i estetykę. Znajomość współczesnych form i sposobów wypowiedzi artystycznej pozwoli dorastającemu człowiekowi na świadome uczestniczenie w życiu kulturalnym. Sympozjum „Hommage à Jan Buck” dostarczy nauczycielom i uczniom nieoczywistych informacji o twórczości malarza, który uchodzi za najwybitniejszego artystę serbołużyckiego, gdyż wyprowadził sztukę swej nacji z ekskluzywnej sfery folklorystyki, w której tkwiła z oporu przed asymilacją z dominującą kulturą niemiecką i wprowadził ją w orbitę europejskiego modernizmu. Na podstawie jego dorobku będą mogli prześledzić różne konwencje stylistyczne XX wieku. Podczas referatów i debaty z nestorami środowiska twórczego Zielonej Góry przybliżona zostanie kwestia jego kontaktów z polską sceną artystyczną. Wystawa retrospektywna jego twórczości połączona z wystawą pracowników Instytutu Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego, która zwierzy sympozjum będzie wyjątkową okazją do obcowania z dużym zespołem prac wieloosobowej grupy artystów w oryginale. Jest ona przykładem inspiracji dorobkiem serbołużyckiego artysty i dialogu sztuki dawniejszej z najnowszą. O tym jak skonstruowany w odniesieniu do niego projekt plastyczny rozwijał się w ciągu ostatnich dwóch lat nauczyciele i uczniowie będą mogli dowiedzieć się z prezentowanego na obradach filmu. Ze względów dydaktycznych warto podkreślić, że „Hommage à Jan Buck” to przedsięwzięcie badawczo-artystyczne wpisujące się w dążenia do decentralizacji kanonu historii sztuki i umacniania „horyzontalnych” relacji artystycznych w kontekście transgranicznych i małych regionów potocznie określanymi mianem „peryferiów”, co istotne, gdyż zalicza się do nich m.in. Łużyce, których części leżą na obszarze polskich województw lubuskiego i dolnośląskiego.

Opracowanie: dr Agnieszka Łachowska

Konsultacja: dr Lidia Gluchowska

Bibliografia

https://cke.gov.pl/images/_EGZAMIN_MATURALNY_OD_2023/podstawa_programowa/historia.pdf
https://cke.gov.pl/images/_EGZAMIN_MATURALNY_OD_2023/podstawa_programowa/wiedza-o-spoleszenstwie.pdf
https://cke.gov.pl/images/_EGZAMIN_MATURALNY_OD_2023/podstawa_programowa/jezyk-polski.pdf
https://cke.gov.pl/images/_EGZAMIN_MATURALNY_OD_2023/podstawa_programowa/geografia.pdf
<https://podstawaprogramowa.pl/Liceum-technikum/Plastyka>
<https://podstawaprogramowa.pl/Liceum-technikum/Historia-i-terazniejszosc>

Podręczniki do historii, języka polskiego, wiedzy o społeczeństwie, historii i teraźniejszości, geografii, plastyki wydawnictwa Nowa Era oraz WsiP, a także materiały na temat projektu „Hommage à Jan Buck” ze strony <https://isw.uz.zgora.pl/aktualnosci/filtr,hommage-a-jan-buck-20222025,14.html>